

هو الله - ای سلاله حضرت خلیل الحمد لله آنچه...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

لوح رقم (149) - من آثار حضرت عبدالبهاء - مکاتیب عبدالبهاء،
جلد 3، صفحه 363

(149)

جناب زائر میرزا حبیب الله علیه بهاء الله الاهی

هو الله

ای سلاله حضرت خلیل الحمد لله آنچه در الواح مبارک باسرائیل تبشیر فرموده‌اند و در مکاتیب عبدالبهاء نیز تصریح شده جمیع در حیز تحقق است بعضی وقوع یافته و بعضی وقوع خواهد یافت جمال مبارک در الواح مقدسه تصریح فرموده‌اند که ایام ذلت اسرائیل گذشت ظل عنایت شامل گردد و این سلسله روز بروز ترقی خواهد نمود و از خمودت و مذلت هزاران سال خلاصی خواهد یافت ولی مشروط بآنکه بموجب تعالیم الهیه روش و رفتار نمایند از ظلمات تقالید قدیمه نجات جویند و از کسالت عوائد سابقه رهائی یابند و بآنچه روح این عصر و نور این قرن است تشبث نمایند تعدیل اخلاق کنند و در منافع و روابط عمومیه عالم بشر سعی و کوشش نمایند از تعصبات قدیمه و افکار پوسیده و اغراض ملیه منسلخ گردند و جمیع بشر را اغنام الهی شمرند و خدا را شبان مهربان دانند امروز روزی است که افکار خصوصیه چه از افراد و چه از ملت سبب نکبت کبری گردد

ORIGINAL

و عاقبت منتهی بخسران مبین شود آنچه امروز عمومی است الهیست و سبب ترقی افراد عالم انسانی و آنچه خصوصی است زیان محض است و خسران صرف حال باید اسرائیل از فکر علیل بگذرد و بعزمی صحیح بامور عمومی پردازد افکار اسرائیل باید در نقطه‌ئی استقرار یابد که منافع عمومی است و سعادت جمیع عالم انسانی امروز توفیق رفیق حزبی است که چون آفتاب بر جمیع آفاق پرتو رحمانی افشاند و بکلی از تقیدات شخصی و ملی که منبعث از وساوس شیطانی است منسلخ گردد این است اساس نجاح و فلاح بجمیع احبای الهی از کلیمی و فرقانی در همدان تحیت مشتاقانه برسان و بگو کلیمی و فرقانی این تعبیر ابر است امیدم چنان است که این عنوان بکلی فراموش شود و کلمه رحمانی بهائی عنوان هر نفسی گردد تا تفاوت و تباین بکلی زائل شود جمیع این طوائف مجاز مانند حدید در کوره حقیقت از آتش محبت الله آب گردد و در قالب واحد افراغ شود اگر چنین کرده شود بهائی گفته شود این عنوانات متعدده لزوم ندارد عنوان واحد که شاهد حقیقت و آن کلمه بهائی است کفایت است ای خداوند مهربان دوستان همدان یاران تواند و خادمان درگاه تو ثابت بر پیمانند و نابت در این گلستان مشتعلند و منجذب متضرعند و مبتهل مستقیمند و مستدیم بر عبودیت تو ای رب کریم خدایا این جمع مبارک را تاج عزت ابدیه بر سر نه و این انجمن انسانی را آیات رحمانی فرما و این نفوس نفیسه را انیس موهبت کبری کن و این اشخاص محترمه را شهیر آفاق فرما توئی بخشنده و دهنده و مهربان و علیک البهاء الابهی

۱۰ ربیع الاول ۱۳۳۸ (عبدالبهاء عباس)